

DOM STAREJŠIH OBČANOV

~Novo mesto~

KO VEŠ, DA NISI SAM

Glasilo št. 14

januar - april 2018

LIST

Razgrnem te lahki list,
kako si ves bel in čist.
Ti moj si zaupni prijatelj,
ja nisem, ne nisem pisatelj.

Vzamem te, ko mi je lepo,
vzamem te, ko mi je hudo.
Tako potrpežljiv si in tih,
ko pišem po tebi svoj stih.

Tebi zaupam vse skrivnosti,
ti veš že vse moje bridkosti.
Tebi zaupam vse svoje sanje,
veš, da rada verjela bi vanje.

Veš, kako si ljubezni želim,
in to, kako se ljubiti bojim.
Zaupat ne morem ljudem,
rada v svoj svet se zaprem.

Jožefa Pekolj

SE ŠE SPOMNIMO PREDNOVOLETNIH USTVARJALNIC?

Na pobudo pokroviteljskega odbora Krka d.d., Novo mesto, smo izvedli deset ustvarjalnih delavnic. Lesene ogrlice smo izdelovali v štirih skupinah z 49 stanovalci, novoletne okraske pa je na šestih ustvarjalnicah izdelovalo 39 stanovalcev stanovanjskega in negovalnega dela. Vodili sta jih gospe Sandra Ulčnik in Majda Juvan ob pomoči delovnih terapevtk.

Na delavnicah smo:

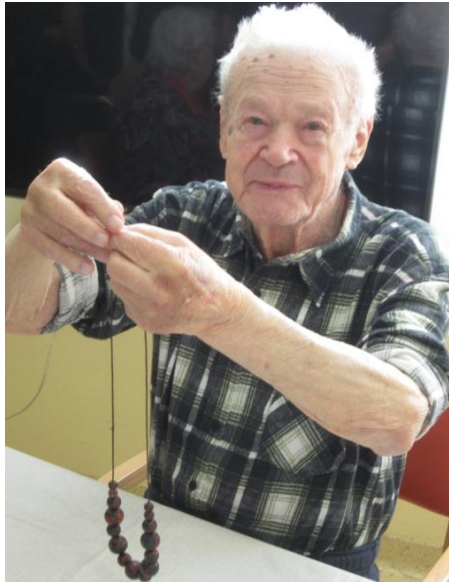
- pozorno poslušali,
- izbirali zelene barve in uživali v prelivanju barv in oblik, ki so s pomočjo naših dlani nastajale na lesenih kroglicah,
- se družili in prepevali, medtem ko se je barva na kroglicah sušila,

- preizkusili moč svojih prstov, ko smo barvo na kroglicah utrdili z lakom,

- pomagali tistim, ki nismo zmogli sami,
- trenirali svoj vid, spomin, pozornost in spretnost prstov, ko smo po predlogi nizali lesene kroglice na vrvico in z zaključnim vozlom dokončali ogrlico.

Na koncu delavnic smo bili ponosni, srečni in zadovoljni.

Drugo delavnico smo posvetili pričakovanju bližajočih praznikov. Z izdelovanjem novoletnih okraskov, ki bodo krasila drevesca v naših dnevni prostorih, smo vnesli praznično vzdušje med naše stanovalce

V dobri družbi in ob medsebojni pomoči je bilo ustvarjanje lažje, zabavnejše in hitrejše.

Maso za oblikovanje smo najprej razvaljali, z modelčki smo naredili odtise,

zgladili robove,

dodali bleščice,

naredili luknjice za vrvice

in okrasili jelko.

Barbara Čutuk

Medgeneracijsko srečanje

Na oglasni deski sem opazila obvestilo, da bodo 18. januarja dijakinje Srednje vzgojiteljske šole uprizorile predstavo, na katero vabijo babice ter njihove vnuke in pravnuke. Takoj sem poklicala svoje vnuke in jim povedala kaj se bo v domu dogajalo ter jih povabila na ogled predstave. Bila sem zelo srečna, ko sta prišli vnukinja, pravnukinja in pravnuk s starši. Vesela igrice MAŠ MIŠ je pritegnila vse otroke, čeprav jih ni bilo prav veliko. Moj pravnuk je rekel: »Nona, saj to je pravo gledališče!« Najbolj ga je navdušil petelin, da je še nekaj časa govoril o njem. Bodoče vzgojiteljice so se res potrudile in nam pričarale prijetno urico popoldneva.

Po prireditvi so kuharice pripravile pogostitev in za otroke je bilo to še dodatno presenečenje. Vsi, ki smo se zbrali v avli, smo imeli lepo popoldne, ki je bilo povezano s prireditvijo in obiskom otrok.

Prav lepa hvala vodstvu doma, ki podpira delo sestre Mateje Zelič, da nam lahko pripravlja tako zanimiva srečanja z različnimi izvajalci in se potruji, da se v našem domu vedno nekaj dogaja.

Špela Doljak

Kdo bo nesel butaro?

V hladni gozdič smo stopili, da smo ravnih šib dobili.
Potlej šli smo v gozd teman, da dobili smo bršljan.

Očka butaro zvezali, kakor sami so znali,
butare povili v trake, pisane barve vsake.
Ko storjeno vse je bilo, nam dejali so tako.

Vem, da radi vsi bi nesli butaro, ker vsi ste mladi,
vsi mogoče nesti ne gre, nesi torej Tonček ti.

To je Tončku obraz zažarel, se mu razjasnilo čelo.
Nesi torej Tonček ti, privoščili smo mu vsi.

Marija Mihelič

Krkin teden humanosti in prostovoljstva

Dan z dodano vrednostjo smo s pomočjo srčnih Krkinih prostovoljcev preživel v torek, 10. 4. 2018. V domski avli smo organizirali jutranjo telovadbo, biosinhron terapijo in zeliščno delavnico. Na skupinah za samopomoč smo s pomočjo pripravljenih vaj urili spominske sposobnosti, zapeli in zaplesali.

Dan so nam popestrile in polepšale tudi članice prostovoljnega društva Tačke pomagačke. Preživel smo aktiven dan, prežet s človeško toplino in prijateljstvom. Prostovoljci so si vzeli čas za sočloveka, vstopili v njegov svet in mu prisluhnili.

Verjamem, da nam je ta dan vsem prinesel bogate notranje izkušnje in lepe spomine. Žal nam je zagodlo vreme in na planirani izlet z gibalno oviranimi stanovalci nismo odšli. Druženja so že tradicionalna, zato verjamem, da nam drugo leto to tudi uspe.

Petra Mihalič

Zakaj nas strašijo?

Tri tedne sem že oskrbovanka v Domu starejših v Šmihelu. Sem povsem zadovoljna, vendar mi mnogi prijatelji in znanci tega ne verjamejo. Zgražali so se že pred malo manj kot štirimi leti, ko sem prinesla v dom vso dokumentacijo za sprejem. Ko sem bila še na vseh upokojenskih pohodih, ko sem bila pred izdajo svoje druge knjige in zdravstveno nadpovprečno v redu glede na moja leta. "Ali si znorela? Jaz niti besedice dom nočem slišati, kaj šele, da bi se prijavila..." Take sem poslušala in skušala ljudi prepričevati, da gre za napredno miselnost in razmišljanje, kakršnega danes poznajo po mestih vsega sveta, le pri nas... Naši imajo večinoma v lasti hišo, kajžico ali stanovanje - težko prigarano - zato se od teh nočejo ločiti. Raje samevajo, raje so neoskrbovani, morda bolni in pri kislih obrazih domačih vztrajajo. Njim bi zastavila vprašanje: "Ali ste že kdaj videli trugo z žepi? Nihče ne bo nič nesel na oni svet. Mar ni bolje, da na tem svetu zadnja leta dostojno in lepo preživiš? Ne bi raje prodali in na novo zaživali v domu?"

Posmehovali so se mi tudi pred nekaj več kot petindvajsetimi leti, ko sem novo, sodobno in prostorno hišo nad gimnazijo (tudi težko prigarano) prodala in šla v blokovsko trisobno stanovanje. Zakaj? Ker mi je ob odhodu v pokoj hiša kmalu postala breme in nisem hotela postati njena sužnja. Imeli smo še zidanico - bivalno hišico z malim vinogradom, ki ga pa nikdar nismo sami oskrbovali. S čiščenjem hiše in okolice pa sem imela dosti dela, kajti v zanemarjenem okolju pač ne znam živeti. Tudi zidanico sem prodala in mi za vse take moje odločitve nikoli ni bilo žal. Sprijazniti se pač moramo z dejstvom, da je vsake stvari enkrat konec.

Tudi v bloku sem se dobro počutila vse dokler mi leta niso prinašala vedno novih težav in sem si zaželela udobne varnosti. Tako sem ob večletni čakalni dobi prišla do odlične sobe s kopalnico v domu starejših. Stanovanje sem prodala in novo domovanje opremila z dodatnim pohištvom in predmeti, ki sem jih prinesla iz stanovanja. Imam računalniški kotiček in regal z najljubšimi knjigami, od katerih pa se res nerada ločim. Z bivanjem sem zadovoljna, s prijaznostjo osebja prav tako, hrano pa vedno pojem, čeprav ni vselej taka, kot sem je bila vajena. Številnim prijateljem in znancem zagotavljam, da mi je tu lepo, a ne verjamejo, dokler me ne obiščejo. Potem pa: "Prav si naredila, tudi jaz bi, a nimam poguma za tak korak."

Z domovi imam tudi sicer dolgoletne izkušnje. Kmalu po odprtju tega doma je bila v njem moja mama, ki je prišla tudi zdrava in je imela na voljo doma svojo garsonjero, a je hotela v dom, kjer so bile njene prijateljice. Ob moževi bolezni pred malo več kot desetletjem sem izkusila pomoč na domu s pomočjo negovalk tega doma. Bila sem povsem zadovoljna, a je prišel čas, ko je moral v dom. V Šmihelu ni bilo mesta, zato sem ga dala h Pirkovičevim na Orešje, kjer se je zelo popravil. Prišla pa je zima, jaz, ki sem vozila k njemu dvakrat na dan, ob poledici nisem mogla več, zato smo prosili za nujen premostitev v novomeški dom.

Vzeli so ga, tako rekoč čez noč, a nameščen je bil, kjer je bil prostor. Nemogoče nama je bilo vzdržati v sobici, predvideni za enega, a sta bila notri dva. Vpričo mene je umrl sostanovalec. Kljub zelo prijaznemu osebju, nisva mogla več čakati na svojo sobo. Tako je na zadnji postaji pristal v šmarješkem domu, podružnici doma v Trebnjem, ker pa je bil v novi stavbi na voljo apartma. Tam je umrl. Tudi zato, da ne bi doživela nujne namestitve čez noč v prostor, kjer pač je mesto, sem se še v dobri kondiciji odločila za dom.

Ni pa mi jasno, zakaj toliko govoric, da je še vedno ob nekajkratnih modernizacijah grozno, da bolj ne more biti in da je tako drago, da si doma ljudje s polno zaslužno penzijo ne morejo privoščiti. Ni res!! Naj vprašajo za cenik. Domnevam, da imajo govorice v ozadju dejstvo, da država ne more ali noče poskrbeti za številne domske interese. Naši ljubi poslanci se bodo prej sli slej morali srečati z dejstvi in protesti ljudstva, med katere upravičeno sodijo zahteve po povečanju števila osebja v domovih in ureditvi njihovih mizernih zaslužkov.

Ria Bačer

Dan prostovoljstva Zavarovalnice Sava

»Nikoli sami«, je slogan Zavarovalnice Sava, ki so ga živeli skupaj z nami v petek, 6. aprila 2018. Z eno skupino stanovalcev smo izvedli nakupovanje v Qlandiji. S tem smo osrečili devet mladih in devet zrelih src, ki so se povezali v eno.

Na oddelku obolelih za demenco so uredili in zasadili dvignjene gredice.

Z ostalimi pa smo na jutranjih skupinah v duhu Rastoče knjige ustvarjali nagajive in poskočne hobotnice.

Ko pa nas je obsijalo sonce, smo odšli na našo lepo Domačijo in na svežem zraku razgibali telo in duha.

Petra Mihalič

Na jutranjih skupinah smo pekli

V organizaciji delovnih terapevtk, pokroviteljskega odbora Krka, d.d., Novo mesto in s prostovoljnim delom žena, vključenih v Društvo kmetič Šentjernej, smo v mesecu aprilu izvedli sedem delavnic, na katerih bomo pekli vzhajane kifeljčke. Delavnice so potekale na ustaljenih jutranjih skupinah, po različnih nadstropjih na stanovanjskem in negovalnem delu. Pečene kifeljčke smo razdelili med stanovalce, ki so sodelovali na skupinah, pri kosilu pa tudi med vse ostale stanovalce na tistem oddelku.

Delavnice so potekale:
v sproščenem vzdušju,

v skrbni pripravi na delo,

pod strokovnim vodenjem delovnih terapevtk, ki je bilo usmerjeno v korigiranje položaja, spodbujanje uporabe prizadete roke in uporabe različnih prijemov, preusmerjanje pozornosti iz vsakodnevnih težav posameznikov na aktivnost, spodbujanje stanovalčevih samostojnosti in v njihovo obujanje občutkov koristnosti in pomembnosti,

v poslušanju navodil izkušenih gospodinj,

v medsebojni pomoči in medgeneracijskem sodelovanju,

v zavzetosti in resnosti pri delu,

v vonjanju omamnih dišav, ki so se iz prenosnih pečic širile po oddelku

Razum nam lahko pove, česa naj ne storimo. Ampak samo srce nam vedno pove, kaj moramo storiti.

(Joseph Joubert)

[illegible]

Kaj smo ponovili oziroma se naučili:

✚ **EKOLOGIJA** JE ZNANSTVENA VEDA, KI PREUČUJE PORAZDELITEV IN BOGASTVO ŽIVIH ORGANIZMOV IN ODNOSE MED ŽIVIMI BITJI TER ŽIVIM IN NEŽIVIM OKOLJEM.

✚ **EVKALIPTUS** JE ZIMZELENO DREVO, KI IZVIRA IZ TASMANIJE. RASTE ZELO HITRO IN DOSEŽE VIŠINO TUDI DO 30M. Z REZJO LAHKO VZDRŽUJEMO MANJŠE DREVO.

V MLADOSTI IMA VOSKASTE OKROGLE LISTE, KI SO ČUDOVITO MODRO OBARVANI. S STAROSTJO LISTI POSTANEJO PODOLGOVATI IN TEMNO ZELENI. LISTI TUDI ZELO LEPO DIŠIJO (PODOBNO MENTOLU).

Evkaliptusovi bomboni so nam šli še posebno v slast, mmm, dobro prečistijo dihalne poti. Takoj smo lahko zapeli ENO po domače »EN hribček bom kupil, bom ... Le zapojte z nami.

Petra Mihalič

Emocije

Emocije so čustva, so čustvena razgibanost.

Izhajam iz zelo revne družine, v kateri je mama ostala sama s tremi otroki. Bili smo večkrat lačni kakor siti. Vsi pa vemo, da človek ne živi samo od kruha, ampak da potrebuje nekaj več, da lahko

premaga tudi žalost, osamljenost, preziranost, zapuščenost, ... Spoznala sem, da je na svetu veliko krivice, veliko brezbrčnosti – ne vidijo trpljenja soljudi. Kako bi bil svet lepši, če bi ljudje delali majhne stvari z ljubeznijo, z dobro besedo, spoštovanjem, nasmehom, si vzeli malo časa, ...

V življenju se vsakdo sreča s težkimi časi. Ko si ves povežen, brez volje, ko se počutiš največji revež na svetu, ... Vsak človek ima kdaj težave, pa naj bo mlad ali star, bogat ali reven, samski ali poročen. Vsaka težava ima omejen čas in v težavah je nekaj pozitivnega. Pomaga nam ljubezen in vztrajnost. Iskati moramo smisel življenja, učiti se spoštovanja in ljubezni do sebe, drugega in stvarstva. Odgovorno se obnašati tudi v okolju, ki te ne podpira, je nezaupljivo ali pa celo sovražno. Znati si je treba vzeti čas za bližnjega, se iskreno povесeliti, biti resnicoljuben, preprost, nezlagan, skromen, ... Sejmo srečo, čeprav smo sami preizkušani z mnogimi težavami, predvsem boleznimi in drugačnimi problemi. Imejmo se radi in želimo drugemu samo dobro! Sejmo emocije ljubezni!!!

Jelka Berus

FRANCOZ

Kaj pomeni fraza »delati se francoza?«

- ❖ Sprenevedati se, narediti se neumnega, oditi brez pozdrava.
- ❖ Sprenevedati se. Po francosko oditi: oditi na hitro, brez slovesa, kot so po Napoleonovem padcu francoski vojaki brez slovesa zapuščali slovenske kraje.
- ❖ Zelo verjetno se je ta fraza razširila zaradi zanimivega dogodka, ki se je pripetil leta 1717 v Dresnu (Nemčija).

Sloviti virtuoz Louis Marchand, organist in čembalist na dvoru kralja Louisa XIV, je bil na svojem potovanju po nemških deželah. Takrat manj znani Johann Sebastian Bach ga je izzval na glasbeni dvoboj.

Marchand naj bi na predvečer tekmovanja skrivaj prisluškoval Bachovim pripravam in nato še v isti noči nenapovedano odpotoval, ne da bi o tem kogarkoli obvestil.

P.S. Francozi pa rečejo, da se je nekdo naredil Angleža.

Dvoboj je tako odpadel, nemški zlobni jeziki pa so frazo "iti po francosko" začeli uporabljati za tiste, ki se naredijo neumne in odidejo brez besed ali pozdrava.

Sonja Jurečič

Prva stvar, ki mi je padla na misel, ko sem videla črko **G** je bil **gozd**. In potem sem **gruntala** naprej, kaj bi lahko še našla in kot **gobe** po dežju so zrasle nove in nove besede.

V skupini Vijolice smo skupaj naredili plakat, na katerega smo v obliki **gosenice** prilepili kroge z besedami na črko **G**. Najprej smo se usmerili v iskanje živali in rastlin, ki živijo v gozdu in našli **gliste**, **glodalce**, **gaber**, **grmovje**, **gobe**, **gosenice**, **gade** in **gože**, pa tudi **glino** in polna **gnezda** na drevesih. Potem pa smo iskali naprej in se kot na **gugalnici** zazibali v ritmu oddaljene **glasbe** in se v mislih usmerili še proti **gori** in obuti v **gojzarje** na njej našli **grad** in v njem **grofa** in **grofico**, ki sta uživala v predstavi, ki jo je pripravilo grajsko **gledališče**.

Golob pismonoša je ravno ob zaključku predstave prinesel pismo iz daljne dežele. V njem je pisalo, da prišit **gumb** še vedno stoji na svojem mestu. No ja, ta informacija nam je ravno tako prav prišla kot tisti **glavnik**, ki smo ga lani našli na **gnoju**, zato smo se od grofije poslovili in se odpravili v dolino.

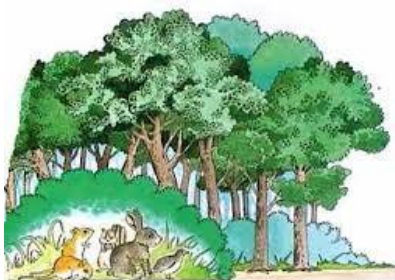
S 40 km na uro nas je prehitel konj v **galopu**, mi pa smo **gledali** za njim in se spraševali, če tudi **gams** lahko teče tako hitro. Gotovo ne, **gepard** pa ga prehití mimogrede.

Včasih je najtežje videti prav tisto, kar nam stoji pred nosom, zato smo v mislih stopili še na domači prag, z **ganka** pogledali na **gartlc** in za trenutek občudovali cvetoče **gerbere**, **gladiole** in **gavtrože**, ter se spomnili, da bo treba kmalu nabrati korenino **gabeza**, iz katerega bomo naredili mazilo proti revmi in za celjenje ran.

Strinjali smo se, da se k dobremu domačemu **golažu**, lepo prileže **glaž** vina iz domačega **grozdja**. Še najlepše pa se je v hladnih večerih pogreti ob vročem **gašperčku**.

Ob iskanju besed na črko **G** smo se zabavali in čeprav nismo **geniji**, smo kar brez **generalke** in **gneva** naredili prav lep **gobelin**. Pardon, plakat.

Vesna Zorec

V mesecu aprilu sem pri našem projektu »rastoča knjiga« dobil črko H. Ob razmišljanju kako pristopiti k tej črki mi je bilo v pomoč, ker sem v prejšnjem letu že imel drugo črko, tako da je samo načrtovanje dela bilo lažje. O črki H sem veliko razmišljal.

Je kar težka črka sploh kar se tiče pestrosti izbora besed in vrednot, ki se začenjajo na njo.

S člani skupine za samopomoč Vijolice smo se dela lotili s polno paro. Da bi jim olajšal iskanje besed, sem si predhodno natisnil par slik, ki so predstavljale predmete na črko H. Tako je bila naloga malce lažja. In začeli smo. Moj strah, da ne bi našli besed je bil odveč. Da smo se dobro slišali, smo se posedli v krog in vsaka od članic je povedala eno besedo. Nato jih je moja sovoditeljica Vesna zapisala na plakat. Besede, ki so bile največkrat omenjene, so bile: hrast, hruška, hiša, hvala, hvaležnost. Ob vsaki tovrstni vaji je zanimivo, da vedno slišim kakšno besedo, na katero sploh nisem pomislil. Tokrat so to bila predvsem imena rastlin (hibiskus, hiacinta,...).

Čas, namenjen za našo skupino Vijolico, se je izredno hitro iztekel. Ob teh aktivnostih nam vedno primanjkuje časa, saj besed nikoli ne zmanjka. Ob njih se pogosto zapletemo v pogovor in tudi kakšni šali se vedno nasmejimo. Moram reči, da me naše članice vedno znova presenetijo z bogatim besednim zakladom, ki ga premorejo. In zadovoljstvo, ki ga vidim, njihov nasmešek in iskre v očeh, ko povedo novo besedo, je res neprecenljiv.

Alen Pust

Zapis po spominu stanovalke

Res hudi so časi prišli, za denar zdaj jamramo vsi.
V nedeljo na Rožnik jaz grem, ker drugega delat ne vem.
A komaj na Rožnik prispem, na drevesu gnezdece uzrem.
Si mislim, mladičke bom vzel, za večerjo bom pohane imel.
Se hitro povzpnem na drevo, saj plezati res ni težko.
Al smola velika je to, da gnezdece prazno je blo.
Za gnezdo zdaj meni ni mar, pod drevesom zagledam mlad par.
Za rokce držala sta se, poljubčke dajala sta si.
A on ji pravi tako, če danes mu milostna bo, če danes ga uslišala bo,
nikdar je pozabil ne bo.
Da rada ti ustrežem to veš, a tega zahtevat ne smeš,
če nesrečni slučaj bi hotel, kdo bo za malčka skrbel.
Za otroke skrbet ni težko, saj nad nama prebiva nekdo,
saj nad nama prebiva gospod, ki naju preživljal bo rad.
A jaz se zaderem, falot, mar jaz bom preživljal tvoj rod?
Če ne gresta hitro domov, se bom vama na glavo ...

Modna revija

V mesecu februarju smo za naše stanovalce organizirali majhno presenečenje. Ja, ni nam zagodel tiskarski škrat. Izvedli smo MODNO REVIJO. Kot vedno, pa brez aktivnega sodelovanja stanovalcev ne bi šlo. Kljub začetni nezaupljivosti in tremi, smo za izvedbo pridobili devet junaških src. Modna brv, poziranje, obrati po glasbi, vse to in še več jim seveda ni predstavljalo težav. Oblačila so zaživela na naših maneknih, ki so ponosno predstavili jesensko zimsko kolekcijo mobilne Senior trgovine. Odlični manekeni ste bili. Vse pohvale!

Petra Mihalič

In kako sta modno revijo doživeli stanovalka doma in domska prostovoljka?

Stanovalka doma – Majda Henigman:

Prvi ponedeljek v februarju nas je obiskala potujoča trgovina z oblačili. Delovna terapevtka Andreja me je nekaj dni pred tem vprašala, če bi hotela biti manekenka na modni reviji, kjer bodo predstavljena oblačila. »Kaj, manekenka? Pri mojih devetdesetih! Saj niste resni,« sem pomislila. A mi misel ni dala miru. Zakaj bi pa morale biti manekenke samo shujšane osemnajstletnice, ki prikazujejo oblačila, ki jih nihče nikoli ne bi oblekel? Saj moda ni samo za mlade, suhe in postavne. Če obstajajo modne revije za močnejše postave, zakaj ne tudi za starejše občane? Torej so potrebne tudi primerne manekenke in manekeni!

Kot bodoča manekenka sem se v ponedeljek navsezgodaj odpravila k naši frizerki. Ker nas je bilo precej, nas je lahko samo počesala. Za kaj več ni bilo časa. Glede na to, da nam ni nihče povedal, kako bo revija potekala, sem pričakovala, da nas bo v roke dobila še stilistka in nas vsaj malo naličila. Ampak je ni bilo, prišli sta samo prodajalki.

Manekeni smo lahko sami izbrali modele, ki jih bomo predstavili. Žal vsak samo enega, saj bi bilo preoblačenje za naša leta prevelik zalogaj. Pa še frizure bi se nam zmršile. V izbranem oblačilu smo se sprehodili po »modni pisti« skozi avlo. Bili smo deležni pozitivnih komentarjev, odobravanj, pohval, celo aplavza. Po končani reviji smo lahko predstavljene in še ostale izdelke kupili po znižanih, a za naše denarnice še vedno visokih cenah. Nekateri so kupili veliko, drugi nič. Vsi pa smo se imeli prijetno ob druženju. Dogodek je bil dobrodošla popestritev vsakdana v našem Domu.

Prostovoljka – Nežka But:

V domu smo imeli 5. februarja 2018 modno revijo. V avli so stole postavili v dve vrsti tako, da je bil po sredini prostor, po katerem so se sprehodile manekenke in dva manekena.

Potujoča trgovina Senior iz Ljubljane je pripeljala poln kombi oblačil, ki so jih hoteli predstaviti stanovalcem doma. Sestra Mateja se je dogovorila z osmimi stanovalci, ki so bili pripravljeni sodelovati na mali modni reviji. Bilo je šest gospa in dva gospoda, ki so jih lepo oblekli in se ob zvokih glasbe sprehodili med publiko. Gospa iz trgovine je vsak model opisala, kako izgleda, ob kakšnih prilikah oblačila nosimo in iz kakšnega materiala so narejena.

Domske gospe se mi še nikoli niso zdele tako lepe in živahne, svojo nalogo so vzele zelo resno. Lepo so prikazale vsaka svoje oblačilo. Nova vloga jim je dala moč, da so hodile bolj pokonci in z nasmehom na obrazu. Pred pričetkom jih je domska frizerska

lepo počesala, nekatere so se tudi rahlo naličile. Tudi gospoda zaslužita vso pohvalo, da je moške dosti težje pripraviti k sodelovanju kot ženske.

Mislím, da je bilo za nastopajoče in za gledalce prav posebno doživetje, zame je bilo zagotovo.

Kje pa še imajo tako brhke devetdesetletne manekenke?

Zapisi iz spominov stanovalcev

- V našem domu je pričela razsajati bolezen. Bile so okužbe dihal (kašljanje, smrkanje) in bolezen prebavil (motnje in slabost, bruhanje), zato se stanovalci nismo udeleževali različnih skupin in delavnic, kar smo pa zelo pogrešali, saj smo bili že kar otrdeli, ker se nismo gibali, telovadili in uporabljali biosinhron za boljšo prekrvavitev. Sedaj upamo, da se je bolezen umirila in bomo zopet aktivni.
- Letošnja zima je tudi pri nas naredila svoje. Bilo je veliko obolenj pri stanovalcih in osebju. Bila so prehladna obolenja, tudi pljučnice in pa prebavne motnje. Imeli smo skoraj tritedensko karanteno. Odpovedani so bili obiski, vse delovne dejavnosti s terapijo. Zaželeno je bilo zadrževanje po sobah, hrana se je delila po oddelkih. V jedilnico je hodilo okrog 16 zdravih stanovalcev. Bife je bil zaprt, avla je samevala, pri vratih receptorka pa reševalci in obiski pri zdravniku. Sedaj je tega konec in življenje teče po utečenem redu. Vsi smo bili že naveličani in betežni. No, tu pa tam so še vedno obolenja. Med vsemi temi, ki so bili na oddelku je bilo tudi nekaj zdravih, ampak zaradi sosede je moral ostati. Mislím, da ne bi bilo potrebno takega zaprtja. Kdor zboli, naj bo v sobi, na vratih pa napis, kdo se lahko pri njemu oglasi. (ti napisi so že na gotovih vratih)

Važna je higiena, razkuževanje rok, če kihaš in kašljaš, uporabi robec ali kaj podobnega, pa tudi masko. Omejila pa bi obiske. No, pa pri meni ni drena.

Lep pozdrav vsem.

Prireditve januar - april

V **JANUARJU** smo praznovali 38. obletnico doma, na kateri je nastopila tamburaška skupina KLASJE. Na uricah ob kaminu smo sodelovali s pokroviteljskim odborom KRKA. Pogovarjali smo se o zdravih zeliščih, katere nam je predstavila gospa Mateja Redenšek Črepinšek in o zdravi prehrani, o kateri je pripovedoval vodja prehrane v tovarni zdravil Krka. Dijaki srednje vzgojiteljske šole so pripravili igro MAŠ.MIŠ, na ogled katere smo povabili tudi otroke delavcev ter vnuke in pravnuke stanovalcev. Nastopile so ljudske pevke KLASJE, odigrali smo tombolo ter izžrebali nagrade za sodelujoče pri abecedi odličnosti.

V **FEBRUAR** smo vstopili v luči mode, z modno revijo trgovine SENIOR, ki prodaja oblačila za starejše. Naši stanovalci so se postavili na »modno pisto« in bili manekeni. Ljudske pevke ROŽCE iz Dolenjskih Toplic so nam zapele ob slovenskem kulturnem prazniku. Naša bivša sodelavka, Dragica Janškovec, je zopet poskrbela, da smo si

ogledali razstavo pletenic. Obiskale so nas male maškare iz Osnovne šole Drska in Šmihel. Valentinovo popoldne so nam polepšali ljudski pevci iz Vrhpolja. Pri uricah ob kaminu smo se družili z Ireno Zupančič in spoznali učinkovine sladkega pelina.

In že se je prebudil **MAREC**, začetek katerega je popestril nastop kvarteta AS. Literarna sekcija SNOVANJA pri Društvu upokojencev Novo mesto, je pripravila literarno popoldne, posvečeno ženam. Člani KARITAS Škocjan so nam pripravili prijetno popoldne z nastopom otrok. Ob materinskem dnevu so program pripravili dijaki srednje vzgojiteljske šole iz Novega mesta.

Na uricah ob kaminu smo se prepuščali blagodejnim zvokom gongov. Odigrali smo TOMBOLO in izžrebali nagrajence abecede odličnosti pri rastoči knjigi.

APRILA je našo avlo okrasila slikarska razstava likovne sekcije pri KUD Dolenjske Toplice, otvoritev katere so popestrili z nastopom njihovega pevskega zbora. Z nami so dopoldne preživeli prostovoljci Zavarovalnice SAVA in Tovarne zdravil KRKA, prisluhnili smo predavanju o krajinskem parku STRUNJAN in petju ZAGRIŠKIH FANTOV, se družili na uricah ob kaminu, praznovali rojstne dni z otroci iz vrtca KEKEC in si ogledali nastop folklorne skupine KRES. Odigrali pa smo tudi TOMBOLO.

V MAJ smo se prebudili ob zvokih prvomajske budnice.

Čaka nas tudi koncert MePZ DU Novo mesto, pa urice ob kaminu, obisk ŽPZ KOROŠICE DU Ravne na Koroškem, praznovanje rojstnih dni z otroci Osnovne šole DRSKA in srečanje stanovalcev domov Dolenjske regije. Seveda pa tudi ta mesec ne bo minil brez tombole.

Pa tudi za **JUNIJ** imamo že nekaj planiranega. Odšli bomo na popoldanski izlet v BREŽICE, se družili na domačiji in prisluhnili pevskim zborom. V vročih poletnih dneh bomo v zajtrkih uživali na domačiji.

Mateja Zelič

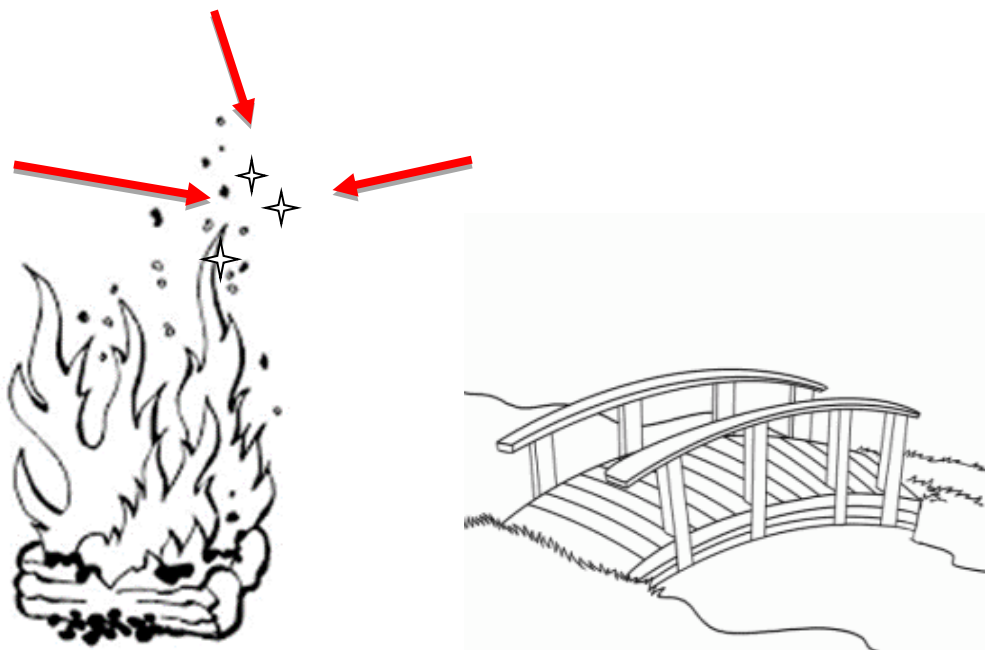

RASTOČA KNJIGA

NAGRADNA MISELNA NALOGA - črka i

Reši rebus

Pod sliko so številke, ki predstavljajo črke, iz katerih je sestavljena beseda, ki opisuje predmet/pojem na sliki (glejte puščice). Če je številka prečrtana, potem je tista črka v besedi odstranjena. Če je med dvema črkama pod sličico znak za enakost, pomeni, da črka na desni strani zamenja črko na levi. Obe dobljeni besedi združimo v eno.

1,2,3,4,5 + M=N

(NI OGENJ)

|

2 3 4 5

Rešitev izpišite na list, pripišite tudi svoje ime in priimek, datum reševanja, številko sobe oz. bivališča in številko mobitela (če ga imate) ter ga oddajte v skrinjico, ki se nahaja v avli doma.

Vse bralce glasila vabimo k reševanju miselnih nalog v okviru projekta Rastoča knjiga in s tem k sodelovanju v nagradnem žrebanju ob koncu tekočega meseca.

Andreja Renuša

Izdajatelj:

DSO Novo mesto

Uredništvo:

Brigita Konček – urednica

Iris Fink Grubačević

Jolanda Švent

Petra Mihalič

Sonja Jurečič

Vesna Zorec

Tisk:

IBS BIRO d.o.o., Novo mesto

Naklada:

250 izvodov

Izdaja:

maj 2018

